

Sygn. akt IV CSK 359/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. L. K.

przeciwko H. L. , M. W. i D. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych H. L. i D. W. od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku

z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 821/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek zaskarżenia o szczególnym charakterze, mający na celu ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarzania orzeczeń niesatysfakcjonujących strony. Interes prywatny skarżącego uwzględniany jest tylko o tyle, o ile może stać się podłożem interesu ogólnego. Dlatego nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Założenie wymagania zawartego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być realizowane przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających spełnienie publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej, które przewidziane zostały w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżące wniosły o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podnosząc, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów zawartych w art. 48 i art. 224 k.c. w zakresie wyznaczonym przez siedem, zawartych we wniosku pytań.

Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć oraz że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008, I CSK 111/08; z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11; z dnia 4 kwietnia 2012 r., III SK 39/11; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11 - nie publ.).

Skarżące w swoim wywodzie uzasadniającym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazań powyższych nie uwzględniły.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c.).

